

Ang Basahon ni Daniel - Gatus ug Usa

Ang Nagpadayon nga Paningkamot alang sa Pagkamatarong Pinaagi sa Pagtuo: Usa ka Kasaysayanong Pagsusi sa Apostasiya sulod sa Protestantismo

Jeff Pippenger

2024-02-29

Ang mensaheng gidala ni Elder Jones ug ni Waggoner sa rebelyon niadtong 1888, mao ang mensahe sa pagkamatarong pinaagi sa pagtuo sa pagkatinuod. Ang apostatang Protestante naglalis nga ang pagkamatarong nga gihatag pinaagi sa kamatayon ni Cristo didto sa krus nagatabon sa tawo diha sa iyang mga sala, apan nga ang Iyang dugo dili gayod sa pagkatinuod magakuha sa iyang mga sala. Kining bakak nga doktrina nagapahimutang sa pagwagtang sa sala sa Ikaduhang Pag-anhi, sa dihang ang mga makasasala unya sa mahikaong paagi pagausabon. Ang apostatang Protestante ug, opisyal sukad 1957, ang Laodiceanong Adventismo, nagaangkon nga si Cristo mao lamang ang atong Ilisanan, apan dili ang atong Panig-ingnan. Usa ka tuig sa wala pa ang 1888, si Sister White misulat sa mosunod.

“‘Usa ka bag-ong kasingkasing ang akong ihatag kaninyo ug usa ka bag-ong espiritu ang akong ibutang sa sulod ninyo.’ Nagatuo ako sa bug-os kong kasingkasing nga ang Espiritu sa Dios ginabawi na gikan sa kalibotan, ug kadtong nakadawat ug dakong kahayag ug mga kahigayonan ug wala kini nila pahimusli, sila maoy unang biyaan. Ilang gipasubo ug gipalayo ang Espiritu sa Dios. Ang karon nga kalihokan ni Satanas sa paglihok ibabaw sa mga kasingkasing, ug ibabaw sa mga iglesia ug mga nasod, kinahanglan makapakurat sa matag estudyante sa profesiya. Ang katapusan haduol na. Manghinaut nga motindog ang atong mga iglesia. Hinaut nga masinati sa kasingkasing sa tagsatagsa ka mga sakop ang makakabig nga gahum sa Dios, ug unya makita nato ang halalum nga paglihok sa Espiritu sa Dios. Ang yano lamang nga kapasayloan sa sala dili mao lamang ang bugtong sangpotanan sa kamatayon ni Jesus. Iyang gihimo ang walay kinutuban nga halad dili lamang aron kuhaon ang sala, kondili aron mapasig-uli ang tawhanong kinaiya, mapaanyag pag-usab, matukod pag-usab gikan sa iyang mga kagun-oban, ug himoong takus alang sa presensya sa Dios....”

“Si Cristo mao ang hagdan nga nakita ni Jacob, kansang ubos nahimutang sa yuta ug kansang kinatas-ang tukdo nakaabot sa labing hataas nga kalangitan. Kini nagpakita sa tinudlong paagi sa kaluwasan. Kinahanglan mosaka kita sa maong hagdan nga tunob sa matag tunob. Kon ang bisan kinsa kanato sa katapusan maluwas, kini pinaagi sa paghupot kang Jesus ingon sa mga tunob sa usa ka hagdan. Si Cristo nahimong alang sa magtotoo kaalam ug pagkamatarong, pagkabalaan, ug pagtubos....”

“Adunay mangahulog sa makalilisang nga pagkapukan ang pipila niadtong naghunahuna nga sila nagabarog nga malig-on tungod kay anaa kanila ang kamatuoran; apan wala nila kini maangkon ingon sa anaa kini diha kang Jesus. Ang usa ka gutlo nga pagpasagad mahimong maglunod sa usa ka kalag ngadto sa kadaot nga dili na gayud maulian. Ang usa ka sala nagadala ngadto sa ikaduha, ug ang ikaduha nagaandam sa dalan alang sa ikatulo, ug padayon

pa. Kita kinahanglan, ingon nga matinumanong mga mensahero sa Dios, magapakilooy Kaniya sa walay hunong aron mapanalipdan sa Iyang gahum. Kon mosimang kita bisan usa lamang ka pulgada gikan sa katungdanan, anaa kita sa kapeligrohan nga mopadayon sa dalan sa sala nga motapos sa kalaglagan. Adunay paglaum alang sa matag usa kanato, apan sa usa lamang ka paagi—pinaagi sa pagbugkos sa atong kaugalingon kang Cristo, ug sa paggamit sa tanang kusog aron makab-ot ang kahingpitan sa Iyang kinaiya.

“Kining relihiyosong pagkamaayo nga nagapakagamay sa sala ug sa kanunay nagapabilin sa gugma sa Dios ngadto sa makasasala, nagadasig sa makasasala sa pagtuo nga ang Dios magaluwas kaniya samtang nagapadayon siya sa sala ug siya nasayod nga kini sala. Mao kini ang paagi sa daghan nga nagaangkon nga nagatoo sa kamatuoran alang niining panahona. Ang kamatuoran ginapahilayo gikan sa ilang kinabuhi, ug mao kana ang hinungdan nga wala kini’y labaw pang gahum sa pagpanghimatuod ug pagpabalik-loob sa kalag. Kinahanglan adunay paningkamot sa matag ugat ug espiritu ug kaunoran aron biyaan ang kalibotan, ang iyang mga kostumbre, ang iyang mga binuhatan, ug ang iyang mga uso....”

“Kon imong isalikway ang sala ug gamiton ang buhing pagtoo, ang kadagaya sa mga panalangin sa langit maimo.” *Selected Messages*, libro 3, 155.

Ang bakakong “maayo-kuno nga relihiyon” sa apostatang Protestante gisugdan isip opisyal nga doktrina sa sinugdanan sa ikaupat nga kaliwatan sa Adventismo niadtong 1957. Kini nagpresentar ug kahulogan sa pagkamatarong nga “nagdasig sa makasasala sa pagtuo nga luwason siya sa Dios samtang nagapadayon siya sa sala.” Ang krus nagtudlo nga “ang kapasayloan sa sala dili mao lamang ang bugtong sangputanan sa kamatayon ni Jesus,” kay “Iyang gihalad ang walay kinutuban nga sakripisyo dili lamang aron mapapas ang sala, kondili aron mapasig-uli ang tawhanong kinaiya, mapabalik ang katahum niini, matukod pag-usab gikan sa iyang mga kalaglagan, ug mahimong angay alang sa presensya sa Dios.”

Ang rebelyon sa 1957 nagapakita nga ang liso sa rebelyon nga gitanom niadtong 1863, ug nga unya miturok sa 1888, ug nga sa ulahi gipainum pinaagi sa peke nga mensahe nga girepresentahan sa basahon nga gimantala sa 1919 (**The Doctrine of Christ**), sa katapusan nagpamunga sa usa ka dayag nga pagpamatuod nga ang orihinal nga “pagtuo sa matarung” nga girepresentahan sa duha ka papan ni Habakkuk, karon gikuha na ug gipulihan sa dunot nga kahulogan sa “pagkamatarung pinaagi sa pagtuo” nga anaa sa apostatang Protestantismo. Ang masupilon nga propeta gikan sa Juda, mibalik ngadto sa katilingban sa mga mayubiton ug mikaon uban sa mini nga propeta sa Bethel.

Ang mensahe ngadto sa iglesia sa Laodicea nga unang gipresentar ngadto sa kalihokan sa mga Millerite niadtong 1856, ug unya pag-usab ngadto sa iglesia sa Laodicea niadtong 1888, gisalikway sa matag lakang sa dalan. Kadtong mensahe nila Jones ug Waggoner, nga sumala kang Sister White mao ang mensahe ngadto sa Laodicea, ug usab ang mensahe sa pagkamatarung pinaagi sa pagtuo, gisalikway, ubos sa pangagpas nga ang mga masukihon nga nagsalikway niini, sa pagkatinuod nanalipod sa daang mga timaan sa patukoranan! Ang mga timaan sa patukoranan nga ilang gipanalipdan mao ang usa ka pundasyon sa ilang kaugalingong tawhanong paghimo, nga gitukod ibabaw sa balas.

Ang mensahe sa “pagkamatarung pinaagi sa pagtuo” nga gipresentar nila ni Jones ug Waggoner niadtong 1888, naglakip sa kamatuoran sa tinuod nga ebanghelyo, nga nagaila nga kadtong mga gipakamatarung, gipabalaan usab. Gipasiugda niini nga ang pagpakamatarung mao ang “sa tinuod gayud” paghimo nga balaan, dili lamang ang legal nga “pagmantala” nga balaan. Ang mensahe nila ni Jones ug Waggoner, nga giila ni Sister White nga iya nang gipresentar sulod sa daghang katuigan sa wala pa ang pagrebelde niadtong 1888, nagaila nga sa dihang ang pagpakamatarung giisip, ang pagkabalaan ikahatag sa mao rang higayon.

Dili kini mahimong lahi, kay ang pagkamatarung ug ang pagkabalaan matuman pinaagi sa presensya sa Balaang Espiritu diha sa magtutuo. Ang pagkamatarung ug ang pagkabalaan yano lamang nga duha ka mga pulong nga naghulagway sa duha ka mga bahin sa usa ka buhat nga matuman sulod sa magtutuo pinaagi sa presensya sa Balaang Espiritu.

Mao gayod ang mensahe ni Moises nga gisalikway sa mga rebelde ni Korah, nga gisalikway pag-usab niadtong 1856, unya pag-usab niadtong 1888, ug dayon hayag nga gihimong opisyal nga teolohiya sa kaluwasan sa Laodiceanong Adventismo niadtong 1957. Ang padayon nga pagrebelde nakapakapoy sa Dios, kay ang katawhan miingon, “Ang tagsatagsa nga nagabuhat ug daotan maayo sa panan-aw sa Ginoo, ug Siya may kalipay kanila; o, Hain man ang Dios sa paghukom?”

Miingon sila, “kadtong mga nagapadayon sa pagpakasala gipakamatarung pinaagi sa dugo ni Cristo, ug ang Dios nalipay kanila, bisan pa nga nagapadayon sila sa pagpakasala.” Kini mao ang espirituwal nga paglimbong nga girepresentahan sa mensahe ngadto sa Laodicea (usa ka katawhang gihukman), kay bisan pa sa kamatuoran nga giila ni Cristo ang mga taga-Laodicea ingon nga “makalooloy, ug makapaguol, ug kabus, ug buta, ug hubo,” nagatuo sila nga sila “dato, ug nadagaya sa mga bahandi, ug walay kinahanglanon bisan unsa.” Ug sa maong kahimtang, anaa na gayud sila sa tumoy sa pagsalibay kanila gikan sa baba sa Ginoo.

Ang mga matinumanon sa kasaysayan sa mga Millerite nga naglahutay pinaagi sa kasinatian sa unang kapakyasan niadtong 1844, ingon sa gihulagway ni Jeremias sa kapitulo kinse, bersikulo kinse hangtod baynte-uno, isip matinumanong mga magtutukod sa templo, nga gisaaran nga kon sila dili mobalik ngadto sa “katilingban sa mga mayubiton,” sila mamahimong “baba” sa Dios, mibalik gayud ngadto sa “katilingban sa mga mayubiton” (nga girepresentahan sa bakakon nga propeta sa Bethel), ug miuswag ngadto sa pagkahimong mga Laodiceano, nga atua na sa ngilit sa pagaluwaon gikan sa baba sa Dios, ug wala nila kini masayri.

Ang kahimtang sa Laodiceanong Adventismo niadtong Setyembre 11, 2001, gipaila pinaagi sa kahimtang sa mga Protestante niadtong Agosto 11, 1840. Kining duha ka kasaysayan gipaila pinaagi sa mga Hudiyong mapakiglalison sa dihang mikunsad ang Espiritu Santo sa pagbautismo ni Cristo. Sa matag usa niining tulo ka kasaysayan, ang usa ka kanhing piniling katawohan giagian na kaniadto, ug giagian pa usab karon, sa proseso sa paglabay kanila. Ang Mensahero sa Tugon sa panahon ni Juan Bautista, mosulod sa tugon uban niadtong gipaila ni Pedro ingon nga usa ka “piniling kaliwatan.”

Apan hinoon usa ka piniling kaliwatan, usa ka harianong pagkapari, usa ka balaang nasod, usa ka katawhan nga pinasahi alang sa Dios; aron inyong ipadayag ang mga pagdayeg kaniya nga

nagtawag kaninyo gikan sa kangitngit ngadto sa iyang katingalahang kahayag: Kamo nga kaniadto dili usa ka katawhan, apan karon mao na ang katawhan sa Dios; kamo nga wala kaniadto makadawat ug kalooy, apan karon nakadawat na ug kalooy. 1 Pedro 2:9, 10.

Gihingalan ni Pedro ang bag-ong piniling katawhan sa iyang kapanahonan, nga niadtong panahona mao ang Kristohanong iglesia. Sila gipili ingon nga usa ka “piniling kaliwatan,” sa usa ka kapanahonan diin si Cristo ug si Juan Bautista parehong naghingalan sa nahaunang piniling katawhan ingon nga usa ka kaliwatan sa mga halas.

O kaliwatan sa mga bitin nga malala, unsaon man ninyo, nga daotan man kamo, ang pagsulti ug mga maayong butang? kay gikan sa kadagaya sa kasingkasing ang baba mosulti. Mateo 12:34.

Ang kaliwatan nga gilabyan, usa ka “kaliwatan sa mga halas nga mapintas,” nga usa ka simbolo ni Satanang—ang nagakamang nga mananap sa panagna sa Biblia. Ang kaliwatan nga gilabyan nakapuno na sa ilang takna sa pagsulay, ug sulod sa upat ka kaliwatan sila nahimutang sa kinaiya sa halas nga mapintas. Napalambo nila ang agtang sa usa ka bigaon. Mao kini ang hinungdan ngano nga ang kaluhaan ug lima ka mga tigulang nga lalaki sa Ezekiel kapitulo otso andam sa pagsimba sa adlaw. Naporma nila ang kinaiya sa pagka-papa.

“Ang mensahe sa ikatulong manulonda gipadala ngadto sa kalibotan, nga nagpasidaan sa mga tawo batok sa pagdawat sa timailhan sa mananap o sa iyang larawan diha sa ilang mga agtang o sa ilang mga kamot. Ang pagdawat niini nga timailhan nagpasabot sa pag-abot ngadto sa mao rang hukom nga gihimo sa mananap, ug sa pagpasiugda sa mao rang mga ideya, sa dayag nga pagsupak sa Pulong sa Dios.” Review and Herald, Hulyo 13, 1897.

Ang marka sa mananap, mao ang marka sa tawo sa sala, nga mao ang papa sa Roma ug ang yutan-ong representante ni Satanang. Ang moabut sa maong hunahuna sama sa mananap, mao ang moabut sa maong hunahuna sama kang Satanang, nga gisimbuloan ingon nga bitin nga makahilo.

“Aron masiguro ang kalibutanong mga kaayohan ug mga dungog, ang iglesia gidala sa pagpangita sa pabor ug suporta sa dagkong mga tawo sa yuta; ug sa ingon, sa iyang pagsalikway kang Cristo, nadani siya sa pagtugyan sa pagkamaunongon ngadto sa representante ni Satanang—ang obispo sa Roma.” The Great Controversy, 50.

Sa kataposang kaliwatan sa usa ka kanhing piniling katawhan, ang ilang kinaiya nagpakita sa kinaiya ni Satanang. Ang “piniling kaliwatan” nga kaniadto dili katawhan sa Dios, gipili pinaagi sa usa ka proseso sa pagsulay, paghinlo, ug pagputli. Kadtong molabang sa maong proseso sa pagsulay gipili aron maanaa sa usa ka pakigsaad nga relasyon uban sa Dios. Ang Ginoo misulod sa pakigsaad uban sa Kristohanong iglesia, unya pag-usab uban sa Millerite Adventism, ug gibuhat Niya kini pag-usab uban sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

Sa dihang ang Ginoo mosulod ngadto sa pakigsaad uban sa bag-ong piniling katawohan sa Dios (nga kaniadto dili mao ang katawohan sa Dios), Siya moanhi ngadto kanila ingon nga Mensahero sa Pakigsaad. Sa matag usa sa tulo ka mga kasaysayan nga nagtuman sa Malakias kapitulo tres, adunay usa ka mensahero nga nagaandam sa dalan alang sa Mensahero sa Pakigsaad. Ang unang

mensahero mao si Juan Bautista, nga maoy larawan sa ikaduha ug ikatulong mensahero. Ang ikaduhang mensahero mao si William Miller. Sa tingub, ang mga propetikong kinaiya ni Juan Bautista ug ni William Miller nagapahamutang sa mga kinaiya sa mensahero nga nagaandam sa dalan alang sa Mensahero sa Pakigsaad nga moanhi ug mosulod ngadto sa pakigsaad uban sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

Ang tulo ka mga mensahero nga nagaandam sa dalan alang kang Cristo, nga mao ang Mensahero sa Pakigsaad, aron sa kalit moanhi sa Iyang templo, naghulagway sa usa ka buluhaton nga matuman sa panahon sa imbestigatibong paghukom, nga matapos diha sa ehekutibong paghukom.

“Sa kataposang mga adlaw sa kasaysayan niining kalibutana, ang tugon sa Dios uban sa iyang katawhan nga nagabantay sa iyang mga sugo pagabag-uhon. ‘Nianang adlaw magabuhat ako ug tugon alang kanila uban sa mga mananap sa kapatagan, ug uban sa mga langgam sa langit, ug uban sa mga mananap nga nagakamang sa yuta: ug pagaputlon ko ang pana ug ang espada ug ang gubat gikan sa yuta, ug pagapapuy-on ko sila nga luwas. Ug pakigkaslon ko ikaw kanako sa walay kataposan; oo, pakigkaslon ko ikaw kanako diha sa pagkamatarong, ug sa paghukom, ug sa mahigugmaong kalolot, ug sa mga kalooy. Pakigkaslon ko gayud ikaw kanako diha sa pagkamatinumanon; ug ikaw makaila kang Jehova.’”

“‘Ug mahitabo niadtong adlaw, ako mamati, nagaingon si Jehova, ako mamati sa kalangitan, ug sila mamati sa yuta; ug ang yuta mamati sa trigo, ug sa bino, ug sa lana; ug sila mamati kang Jezreel. Ug ako siya ipugas alang kanako sa yuta; ug ako malooy kaniya nga wala makadawat ug kalooy; ug ako moingon kanila nga dili akong katawohan, Ikaw akong katawohan; ug sila moingon, Ikaw akong Dios.’ Oseas 2:14–23.”

“‘Nianang adlaw,... ang salin sa Israel, ug ang mga nahibilin sa balay ni Jacob,... mosalig sa Ginoo, ang Balaan sa Israel, sa kamatuoran.’ Isaias 10:20. Gikan sa ‘matag nasud, ug kabanayan, ug pinulongan, ug katawhan’ adunay mga tawo nga malipayong motubag sa mensahe, ‘Kahadloki ninyo ang Dios, ug ihatag kaniya ang himaya; kay miabut na ang takna sa iyang paghukom.’ Motalikod sila gikan sa matag diosdios nga nagbugkos kanila niining yutaa, ug ‘mosimba kaniya nga maoy nagbuhat sa langit, ug sa yuta, ug sa dagat, ug sa mga tuboran sa katubigan.’ Buhian nila ang ilang kaugalingon gikan sa matag kalambigitan, ug motindog sila sa atubangan sa kalibotan ingon nga mga handumanan sa kalooy sa Dios. Masinugtanon sa matag langitnong kinahanglanon, ila silang pagailhon sa mga manulonda ug sa mga tawo ingon niadtong ‘nagatuman sa mga sugo sa Dios, ug sa pagtoo ni Jesus.’ Pinadayag 14:6–7, 12.”

“‘Tan-awa, moabut ang mga adlaw, nagaingon ang Ginoo, nga ang magdadaro makaapas sa mag-aani, ug ang magpipisa sa mga ubas sa nagsasabwag ug binhi; ug ang kabukiran motulo ug matam-is nga bino, ug ang tanang kabungtoran matunaw. Ug akong pabalikon [mobali] ang pagkabihag sa akong katawohan nga Israel, ug ilang tukoron ang mga siyudad nga nahimong awa-aw, ug ilang puy-an kini; ug mananom sila ug kaparasan, ug moinom sa bino niini; magbuhat usab sila ug mga tanaman, ug mokaon sa bunga niini. Ug itanom ko sila diha sa ilang yuta, ug dili na gayud sila ibton pag-usab gikan sa ilang yuta nga akong gihatag kanila, nagaingon ang Ginoo nga imong Dios. Amos 9:13–15.’” Review and Herald, Pebrero 26, 1914.

Ang kapitulo tres sa Malakias natuman sa panahon ni Cristo, ug sa panahon sa mga Millerite, ug kining duha ka kasaysayan maoy nagtimaan sa katumanan niini sa ulahing mga adlaw. Gipaangay ni Sister White ang katumanan sa kapitulo tres sa Malakias sa buluhaton ni Cristo sa paghinlo sa templo.

“Sa paghinlo sa templo gikan sa mga mamalitay ug mga mamaligyaay sa kalibotan, gipahibalo ni Jesus ang Iyang buluhaton sa paghinlo sa kasingkasing gikan sa kahugawan sa sala,—gikan sa yutan-ong mga tinguha, sa hakog nga mga kailibgon, sa daotang mga kinaandan, nga nagdaut sa kalag. Malakias 3:1–3 gikutlo.” *The Desire of Ages*, 161.

Ang paghinlo ni Cristo sa templo naglarawan sa Iyang buluhaton sa paghinlo sa kasingkasing sa makasasala nga naghinulsol. Sa Iyang ministeryo taliwala sa mga tawo, kaduha Niyang gihinloan ang yutan-ong templo.

“Ang propeta nagaingon, ‘Nakita ko ang laing manulonda nga mikunsad gikan sa langit, nga may dakong gahum; ug ang yuta nalamdagan sa iyang himaya. Ug siya misinggit sa makusog nga tingog, nga nagaingon, Napukan na, napukan na ang dakong Babilonia, ug nahimo nang puloy-anan sa mga yawa’ (Pinadayag 18:1, 2). Mao kini ang mao gihapong mensahe nga gihatag sa ikaduhang manulonda. Napukan na ang Babilonia, ‘kay iyang gipainom ang tanang mga nasod sa vino sa kapungot sa iyang pakighilawas’ (Pinadayag 14:8). Unsa man kana nga vino?—Ang iyang mga bakak nga pagtulon-an. Gihatag niya sa kalibotan ang usa ka bakak nga igpapahulay ilis sa Igpapahulay sa ikaupat nga sugo, ug gisubli niya ang bakak nga unang gisulti ni Satanas kang Eva didto sa Eden—ang kinaiyang pagkadili-mamatay sa kalag. Daghang susamang mga kasaypanan iyang gipakaylap sa halayo ug sa haduol, ‘nga nagatudlo ingon nga mga pagtulon-an sa mga sugo sa mga tawo’ (Mateo 15:9).”

“Sa diha nga gisugdan ni Jesus ang Iyang pangmadlang ministeryo, Iyang gilimpyohan ang Templo gikan sa mapanasigon nga paglapas batok sa pagkabalaan niini. Lakip sa katapusang mga buhat sa Iyang ministeryo mao ang ikaduhang paglimpyo sa Templo. Busa, sa katapusang buluhaton alang sa pagpahimangno sa kalibotan, duha ka lahi nga mga tawag ang gihimo ngadto sa mga iglesia. Ang mensahe sa ikaduhang manulonda mao kini, ‘Nahulog na, nahulog na ang Babilonia, kadtong bantugan nga siyudad, kay gihubog niya ang tanang kanasoran sa bino sa kapungot sa iyang pakighilawas’ (Pinadayag 14:8). Ug sa makusog nga singgit sa mensahe sa ikatulong manulonda, may tingog nga nadungog gikan sa langit nga nagaingon, ‘Gumula kamo gikan kaniya, akong katawohan, aron dili kamo makaambit sa iyang mga sala, ug aron dili kamo makadawat sa iyang mga hampak. Kay ang iyang mga sala miabut na ngadto sa langit, ug nahinumduman sa Dios ang iyang mga kasal-anan’ (Pinadayag 18:4, 5).” *Selected Messages*, libro 2, 118.

Sa katumanan sa Malakias kapitulo tres, si Juan Bautista mao ang mensahero nga nag-andam alang kang Jesus, isip Mensahero sa Pakigsaad, sa kalit nga pag-anhi ngadto sa Iyang templo ug sa paghinlo niini sa makaduha. Sa Iyang ministeryo nga tulo ug tunga ka tuig, Iyang gihinloan ang templo sa sinugdanan ug sa katapusan sa Iyang ministeryo, sa ingon nagpaila nga ang buhat sa paghinlo adunay sinugdanan nga nagrepresentar sa katapusan. Kanunay nga gipakita ni Jesus ang katapusan pinaagi sa sinugdanan, ug uyon sa Iyang buluhaton isip Alpha ug Omega, ang tulo ug

tunga ka tuig nagsugod ug natapos pinaagi sa usa ka paghinlo sa templo.

Sa pagtapos sa tulo ug tunga ka tuig, Iyang giula ang dugo nga nagpamatuod sa tugon nga nagtuman sa tagna sa Daniel kapitulo nuebe nga Iyang pagapalig-onon ang tugon uban sa daghan sulod sa usa ka semana, sa taliwala niini Siya pagaputlon.

Ug human sa kan-uman ug duha ka semana pagaputlon ang Mesiyas, apan dili alang sa iyang kaugalingon; ug ang katawohan sa prinsiphe nga moanhi magalaglag sa siyudad ug sa balaang puloy-anan; ug ang katapusan niana mahiuban sa usa ka lunop, ug hangtod sa katapusan sa gubat ang mga pagkalaglag gitino na. Ug iyang palig-onon ang tugon uban sa daghan sulod sa usa ka semana; ug sa taliwala sa semana iyang pahunongon ang halad-nga-sinunog ug ang halad, ug tungod sa pagkaylap sa mga dulumtanan himoon niya kini nga biniyaan, bisan hangtod sa katumanan, ug ang gitino pagabuboha ibabaw sa biniyaan. Daniel 9:26, 27.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Panid sa panid mahimong isulat mahitungod niining mga butanga. Tibuok nga mga komperensya nagakahimong pinatubo sa samang mga baluktot nga mga prinsipyo. ‘Kay ang mga dato nga tawo niini napuno sa kapintas, ug ang mga pumoluyo niini nakasulti ug mga bakak, ug ang ilang dila malimbongon diha sa ilang baba.’ Ang Ginoo molihok aron sa paghinlo sa iyang iglesia. Sa pagkatinuod magaingon ako kaninyo, ang Ginoo hapit na motalikod ug magbaliskad sa mga institusyon nga gitawag pinaagi sa iyang ngalan.

“Kon unsa ka madali magsugod kining proseso sa pagpino, dili ko ikasulti, apan dili kini madugay nga mapalangan. Siya kansang kalayagananaa anaa sa iyang kamot magahinlo sa iyang templo gikan sa iyang moral nga kahugawan. Hingpit gayud niyang hinloan ang iyang giukanan. Ang Dios adunay pakiglalis batok sa tanan nga nagabuhat bisan sa labing diyutay nga pagkadili-matarong; kay sa pagbuhat niini ilang isalikway ang awtoridad sa Dios, ug ilahang ibutang sa kapeligrohan ang ilang bahin diha sa pagpasig-uli, ang pagtubos nga gihimo ni Cristo alang sa matag anak nga lalake ug anak nga babaye ni Adan. Makatabang ba ang pagsunod sa usa ka dalan nga makalilisang sa Dios? Makatabang ba ang pagbutang sa inyong mga insensaryo ug laing kalayo aron ihalad sa atubangan sa Dios, ug unya moingon nga walay kalainan?”

“Dili sumala sa kahikayan sa Dios ang pagpatigbabaw pag-ayo sa Battle Creek. Ang kahimtang nga anaa karon mao ang gipakita kanako kaniadto ingon nga pasidaan. Nagamasakiton ang akong kasingkasing tungod sa maong hulagway. Ang Ginoo naghatag ug mga pasidaan aron mapugngan kining makadaot sa moral nga kahimtang sa mga butang, apan kini wala tagda. ‘Kamo mao ang asin sa yuta: apan kon ang asin mawad-an sa iyang lami, unsaon pa kini pagpaasin? Sukad niana wala na kiniy kapuslanan kondili isalibay ug tunobtunoban sa mga tawo.’

Nangamuyo ako sa akong mga igsoon nga mahigmata. Gawas kon adunay kausaban nga mahitabo sa madali, kinahanglan kong ipahibalo ang mga kamatuoran ngadto sa katawhan; kay kining kahimtanga kinahanglan mausab; ang mga tawong wala makabig kinahanglan dili na mahimong mga manedyer ug mga direktor sa usa ka buluhaton nga mahinungdanon ug balaan kaayo. Uban kang David napugos kita sa pag-ingon, “Panahon na alang kanimo, Ginoo, sa

pagbuhat: kay ilang gipapas ang imong kasugoan.” Special Testimonies, 30, 31.